

paa det Forslag om Valgkredsene, der er forelagt af Regeringen, staar noget om Frihed paa Valgdagen eller om Regeringen vil sætte det ind i den Lov; i saa Fald er Stillingen en ganske anden. Kan den ærede Justitsminister her staa op og sige os, at han vil indstaa os for, hvis vi saa en ny Lov om Valgkredsene, hvad der jo ikke er afgjort, skal der i den findes en saadan Bestemmelse, saa bliver Stillingen en anden, men hvis ikke, raader jeg ærede Medlemmer til at blive staaende ved den Afgørelse, vi traf i Fjor, og for hvilken der var Flertal i Folketinget. Da var der ingen Betænkeligheder oppe derimod. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds siger, at man ikke har fundet en Form, hvorunder man kan anbringe Valgdagen her. Jeg tror heller ikke, at det just var en ubetinget heldig Form, der var fundet, men en Form var dog funden, al den Stund den blev vedtagen her. Hvad det ærede Medlem indvender imod Valgdagens Optagelse her, er, at man derved ogsaa kom til at tilstaa Folk, der ikke ere Bølgere, Frihed paa Valgdagen, men det er jo let at rette; vi kunne indsætte en Bestemmelse om, at det er Bølgere, som skulle være fri, da det er dem, som det kommer an paa. — Dette er, hvad denne første Behandling giver mig Anledning til at sige. Jeg vil nu afvente, om det virkelig er Tingets Mening at lade denne Sag slippe sig ud af Hænderne paa den Maade, her er antydet, at vi tage det, som Landstinget og Regeringen unde os, og gaa bort fra vort tidligere Standpunkt, eller om det er muligt endnu at faa Dre her i Tinget for, hvad man tidligere har besluttet her paa dette Omraade. Det faa vi jo snart at se, og det kan blive ganske interessant at se, hvor langt man i Aar vil gaa i at forlade tidligere Standpunkter.

B. Holm: Denne Sag viser som saa mange andre, hvor overordenlig vanskeligt det er at faa gennemført Love til Fordel for den Stand i Samfundet, der mest trænger til Reformen. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale Sagens tidligere Behandlinger i dette Ting og i det andet Ting. Jeg haaber, at ærede Medlemmer have fulgt Forhandlingerne med den Interesse, som jeg mener, at den har fortjent. Det er ganske rigtigt, som den ærede sidste Taler bemærkede, at det er en Sag, der drejer sig om Arbejdernes og andre med dem ligestillede Frihed, som paa forskillig Maade har Indflydelse paa hele deres Tilværelse og Virksomhed og deres Stilling med Hensyn til Arbejdet. Der blev i det andet Ting under

Behandlingen af denne Sag sagt af den ærede Justitsminister at, dersom man ønskede at faa denne Lov ført igennem, vilde han advare mod at gaa tilbage til det, som en af mine Meningsfæller i Tinget antydede, vilde være den rigtige Vej at gaa, naar denne Lov skulde gennemføres, nemlig at føre den tilbage til noget mere Arbejdsfrihed, end denne Lov nu indeholder. Jeg tvivler ikke om, at det er den ærede Justitsministers Mening, at det vilde forhindre denne Sags Gennemførelse, hvis man vendte tilbage til det, som var Lovens oprindelige Formaal, men her er det samtidig sagt, at deres Opgave, som indbragte denne Sag her i Tinget efter den stærke Bevægelse ude i Befolkningen, som havde baaret den frem, kunde ikke siges at være løst ved dette Forslag. Der bringes ikke ved det noget frem, som i nogen særdeles nævneværdig Grad, end sige da fuldt ud, tilfredsstillende de Krav, som have været oppe. Der blev sagt, da vi sidste Gang havde denne Sag til Behandling her i Tinget, i en vis Presse, at det ikke skal lykkes de socialdemokratistiske Folketingsmænd eller det socialdemokratistiske Parti at faa denne Lov gennemført, at det skulde ikke blive dem, som gennemføre den. Nu ere vi komne dertil, og vi kom dertil, da Justitsministeren tog Initiativet til at indbringe den her i Folketinget samtidig med mig, nemlig at det skulde ikke være os, som førte denne Sag igennem. Jeg maa tilstaa, at efter den Skikkelse, den nu har faaet, renoncerer jeg virkelig ogsaa paa Vren af at føre den igennem; Vren for at gennemføre den i den Skikkelse er ikke saa stor, at jeg trænger til at smykke mig dermed. Jeg tvivler ikke om, at en Del Mennesker ville blive glade ved Loven; men en stor Del ville blive misfornøjede med den i dens nuværende Skikkelse, naar man gaar ud fra det almindelige Synspunkt, hvorvidt en Lov er saaledes, at den er til Brug for dem, som skulle leve og virke under den, og tager Hensyn til, om den i Virkeligheden er saadan, at man kan vente, at Flertallet af dem, som denne Lov berører, vil være tilfreds med, hvad her er naaet, og ikke om nogle enkelte, som absolut ikke høre til Samfundets mest uheldig stillede, blive tilfredse med, at Loven gennemføres. Der er vel nogen Arbejdsfrihed, som omhandles i Lovforslagets §§ 1 og 3, men man er kommet dertil, som det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) bemærkede, at meget af det, som oprindeligt var i Lovforslaget, har man studt ud i Fremtiden. Man har ikke i dette Øjeblik kunnet naa længere end til Frihed for Fabriksvirksom-